

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatele: **B. D.**, narozený „X“,
bytem „X“,

a

účastníka **Městský úřad Lovosice,**
řízení: sídlem Školní 407/2, 410 30 Lovosice,

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Sulejovice konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem doručeným soudem dne 19. 10. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě, podle § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), domáhal vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva obce Sulejovice (dále jen „zastupitelstvo“) konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel uvedl, že v komunálních volbách nebyly pro voliče do obálek s kandidátkami vloženy pokyny pro hlasování. Tím byl podle navrhovatele porušen volební zákon. Navrhovatel konstatoval, že voliči nemohli vědět jak vybírat jednotlivé kandidáty a strany, kolik jich mohou volit a zda mohou vybírat z více, resp. z obou volebních stran. Podotkl, že v Sulejovicích poprvé kandidovala více než jedna volební strana. Uzavřel, že to mohlo volby zásadně ovlivnit.

Vyjádření dalšího účastníka řízení

3. Městský úřad Lovosice (dále jen „volební orgán“) se k návrhu nevyjádřil.

Volební dokumentace

4. Soud si vyžádal od volebního orgánu volební dokumentaci. Ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku soud zjistil, že ve volbách kandidovaly dvě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

volební strany, přičemž při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly okrskové volební komisi podány stížnosti ani oznámení; tento zápis je podepsán všemi šesti členy okrskové volební komise.

Posouzení věci soudem

5. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je výše citovaný volební zákon (zákon č. 491/2001 Sb.), podle jehož § 60 odst. 1 se podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději deset dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
6. Před vlastním meritorním projednáním podaného návrhu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky, které by mu bránily o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán u věcně a místně příslušného soudu v zákonem stanovené desetidenní lhůtě po vyhlášení výsledků voleb a navrhovatel byl k podání návrhu aktivně legitimován, neboť byl ke dni konání voleb zapsán ve stálém seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva obce Sulejovice.
7. Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva. V souladu s § 90 odst. 2 větou první s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 volebního zákona jsou v řízení o návrhu na neplatnost voleb účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s úpravou obsaženou v hlavě II volebního zákona Městský úřad Lovosice. Z obsahu návrhu dále vyplývá, že navrhovatel nenapadá volbu žádného konkrétního kandidáta, ale pouze nedostatky volebního procesu jako takového. Proto jsou v souladu s § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníky tohoto řízení pouze navrhovatel a příslušný volební orgán.
8. Podle § 60 odst. 3 volebního zákona *„[n]ávrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, pokud má za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.“* Z citovaného ustanovení vyplývá, že návrh na neplatnost voleb je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i to, že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb jako celek, a to hrubým způsobem. Protizákonnost musí dosahovat takové intenzity, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku).
9. Na tomto místě soud v souladu s ustálenou judikaturou správních (volebních) soudů připomíná, že soudní řízení ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ve kterém by sám soud vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatele tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, č. j. 15 A 72/2011-87, nebo ze dne 11. 11. 2014, č. j. 40 A 21/2014-56, dostupná na www.nssoud.cz). Tomu odpovídá i závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupném na nalus.usoud.cz, podle něhož „... je lid zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“ V nálezu ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, dostupném na nalus.usoud.cz, k tomu Ústavní soud doplnil, že „[v]olební soudnictví je založeno na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti. Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost, nýbrž je třeba ji v řízení řádně prokázat.“

10. Navrhovatele vedla k podání tohoto návrhu skutečnost, že do obálek s kandidátkami určenými pro voliče nebyly vloženy pokyny pro hlasování. Z citované judikatury vyplývá, že bylo povinností navrhovatele, aby své tvrzení, v němž spatřoval důvod neplatnosti voleb, řádně prokázal. Navrhovatel však v návrhu žádný důkaz k prokázání svého tvrzení neoznačil, a proto v tomto směru neunesl důkazní břemeno.
11. Soud dále směrem k navrhovateli podotýká, že ze žádného ustanovení volebního zákona nevyplývá, že by volič společně s hlasovacími lístky musel obdržet také pokyny k jejich vyplnění. Konkrétní způsob hlasování je přitom předepsán v § 34 volebního zákona, který popisuje i možné způsoby úpravy hlasovacích lístků. Právo voličů seznámit se s tím, jak mají postupovat při úpravě hlasovacích lístků, je zajištěno tím, že podle § 31 odst. 1 volebního zákona musí být každá volební místnost vybavena mimo jiné volebním zákonem, který musí být voličům na jejich žádost zapůjčen k nahlédnutí.
12. S ohledem na uvedené skutečnosti soud uzavírá, že navrhovatel neprokázal jím tvrzené porušení volebního zákona, když navíc tento zákon neukládá povinnost poskytovat voličům společně s hlasovacími lístky i pokyny pro jejich vyplnění. Navrhovateli rovněž nic nebránilo v tom, aby se na možnosti úpravy hlasovacích lístků informoval u členů okrskové volební komise, kteří by mu v takovém případě v souladu s § 31 odst. 1 volebního zákona zapůjčili k nahlédnutí tento zákon, jenž způsob hlasování upravuje. Soud tedy v argumentaci navrhovatele uvedené v návrhu neshledal porušení žádného ustanovení volebního zákona, natožpak porušení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek voleb. Navrhovatel ostatně ani netvrdil, jak konkrétně mohly jím uváděné skutečnosti výsledek voleb ovlivnit.
13. Soud proto dospěl k závěru, že návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Sulejovice konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 není důvodný, a proto jej zamítl. V souladu s § 90 odst. 3 s. ř. s. soud o tomto návrhu rozhodl usnesením ve dvacetidenní lhůtě od jeho doručení, a to bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z předložené volební dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování.

14. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 8. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu